

עפ"ת 5126/03/23 - הילל שומינוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 5126-03-23 שומינוב נ' מדינת ישראל 17 אפריל 2023

לפני	כבוד השופט אינאס סלאמה
המערער	הילל שומינוב
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

פסק דין

1. לפני ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה, בתת"ע 15399-02-23, מיום 2.3.2023, במסגרתו הוטלו על המערער עונש של שלושה חודשי פסילה בפועל של רישיון הנהיגה, קנס ופסילה על תנאי. זאת, לאחר הרשעתו, על פי הודאתו, בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב בו נהג.
2. בהודעת הערעור אשר הוגשה על ידי המערער בעצמו, נטען כי העונש שקיבל הוא מבחינתו "עונש מוות", בהיותו המפרנס היחיד של משפחתו, כך שפסילת רישיונו "תפיל" אותו "כלכלית", בהעדר יכולת להתפרנס ולעמוד בהתחייבויותיו הכלכליות.
3. בדיון שהתקיים לפני טען המערער, כי מדובר ברכב שנרכש על ידי אביו לצורך עבודתו, על מנת שגם בנו (המערער) ינהג בו בהיותו מחזיק ברישיון מדרגה B. הן המוכר והן סוכן הביטוח נתנו להם להבין כי די ברישיון בו מחזיק המערער כדי לנהוג ברכב. הודגש, כי בכוונה נבחר רכב יקר יותר, בו יוכל המערער לנהוג על פי הרישיון בו החזיק.
4. ב"כ המשיבה התנגדה לערעור וצידדה בהחלטת בית המשפט קמא. היא הפנתה לעברו התעבורתי של המערער וציינה כי בית המשפט קמא התחשב בחריגה הלא גבוהה במשקל הרכב, והטיל את העונש המינימלי על פי החוק.

דיון והכרעה

5. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים ולאחר שעיינתי בתיק אשר התנהל לפני בית המשפט קמא, בהודעת הערעור על צרופותיה ובמסמכים שהוגשו על ידי המערער לאחר הדיון, שוכנעתי כי דין הערעור להידחות. זאת, למעט הקלה מסוימת הנוגעת לסיוג עונש הפסילה כפי שיובהר בהמשך.
6. הלכה רבת שנים היא, כי אין זו מדרכה של ערכאת הערעור להתערב בעונש אשר הושת על ידי הערכאה הדיונית. זאת להוציא מקרים בהם נפלה טעות מהותית בגזר הדין, או כל אימת שהעונש אשר הוטל על ידי הערכאה הדיונית חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים.
7. בענייננו, בית המשפט קמא איזן בין השיקולים השונים הנדרשים והרלוונטים, תוך שגזר על המערער את עונש המינימום הקבוע בפקודת התעבורה בגין העבירה בה הורשע. בית המשפט קמא נתן דעתו למכלול השיקולים והתחשב אף בהודאתו המיידית של המערער, בעברו התעבורתי ובנסיבות ביצוע העבירה.
8. בית המשפט קמא קבע בצדק, כי מתחם העונש ההולם את העבירה בה הורשע המערער מתחיל בפסילת המינימום בצירוף רכיבים צופי פני עתיד וקנס. קביעה זו בדין יסודה.
9. בתוך המתחם, החליט בית המשפט להסתפק בפסילת המינימום, לצד קנס ופסילה על תנאי. גם בכך לא נפלה שגגה תחת ידו של בית המשפט קמא.
10. גזר הדין שהטיל בית המשפט קמא בכל הנוגע למשך הפסילה אינו מחמיר, וברי כי בית המשפט קמא התחשב בנסיבותיו האישיות של המערער ובמכלול השיקולים לקולא. אין לומר, כי מדובר בעונש אשר חורג באופן קיצוני מנורמת הענישה המקובלת. נהפוך הוא. אין גם לומר כי בגזר הדין נפלה טעות כלשהי שמצדיקה התערבות ערכאת הערעור.
11. עם זאת, לפני משורת הדין, ולאחר ששמעתי את המערער ונתתי דעתי לטיעוניו בעניין מצבו הכלכלי והשלכת הפסילה עליו ועל משפחתו, ונוכח אופי עבודתו בנגריה של אביו ובשליחויות, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה, מצאתי כי הנסיבות החריגות של ענייננו מאפשרות לסייג את עונש הפסילה של הרישיון, באופן שזו לא תחול על נהיגה ברכב דו גלגלי.
12. בכפוף לאמור בסעיף 11 לעיל, אני דוחה את הערעור.

תחילת ריצוי עונש הפסילה תהיה בתאריך **1.5.2023 בשעה 10:00**. מובהר, כי על מנת שהפסילה תחושב, על המערער להפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט קמא, כמתחייב בדין.

מזכירות בית המשפט תשלח עותק פסק הדין לצדדים כמקובל.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשפ"ג, 17 אפריל 2023, בהעדר הצדדים
ובהסכמתם.